

- γ) αν και σε ποιο βαθμό οι προαναφερθείσες στο σημείο 10 ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 40 του *työturvallisuuslaki* (νόμου περί ασφάλειας στην εργασία) αντιβαίνουν προς το κοινοτικό δίκαιο, λαμβανομένων υπόψη των συνεπειών τους στον τομέα του ποινικού δικαίου και του δικαίου περί αστικής ευθύνης, περί των οποίων γίνεται λόγος στα σημεία 12 έως 15 ανωτέρω, που απορρέουν από παράλειψη συμμορφώσεως προς τις διατάξεις αυτές.

(¹) Οδηγία 98/37/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την προσέγγιση της νομοθεσίας των κρατών μελών σχετικά με τις μηχανές (ΕΕ L 207, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven με απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2004 στην υπόθεση Maatschap J.B. en R.A.M. Elshof (αστική εταιρία J. B. και R.A.M. Elshof) κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Υπουργού Γεωργίας, Φυσικού Περιβάλλοντος και Ποιοτικής Διατροφής)

(Υπόθεση C-42/04)

(2004/C 85/26)

Με απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Φεβρουαρίου 2004, το College van Beroep voor het bedrijfsleven, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Maatschap J.B. en R.A.M. Elshof (αστική εταιρία J.B. και R.A.M. Elshof) και Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Υπουργού Γεωργίας, Φυσικού Περιβάλλοντος και Ποιοτικής Διατροφής) που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Έχει η κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1046/2001 (¹) έννοια της «παρτίδας» το ίδιο νόημα με την κατά το σημείο 1 του παραρτήματος II του κανονισμού αυτού έννοια του «φορτίου» ή ως «παρτίδα» πρέπει να νοηθούν όλα τα ζώα που μία κτηνοτροφική εκμετάλλευση παρέδωσε προς καταστροφή μία ημέρα ή βάσει μιας αποφάσεως περί εξαγοράς;

(¹) ΕΕ L 145 της 31ης Μαΐου 2001, σ. 31-34.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 27ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση Finanzamt Arnsberg κατά Stadt Sundern

(Υπόθεση C-43/04)

(2004/C 85/27)

Με διάταξη της 27ης Νοεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις

4 Φεβρουαρίου 2004, το Bundesfinanzhof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Finanzamt Arnsberg και Stadt Sundern που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Δύνανται ή οφείλουν τα κράτη μέλη, τα οποία μετέφεραν στο εσωτερικό τους δίκαιο το προβλεπόμενο στο άρθρο 25 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (¹) κοινό κατ' αποκοπή καθεστώς γεωργών, να απαλλάσσουν, κατ' αποτέλεσμα, τους κατ' αποκοπή γεωργούς από την καταβολή φόρου κύκλου εργασιών;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Ισχύει τούτο μόνο για τις παραδόσεις γεωργικών προϊόντων και την παροχή γεωργικών υπηρεσιών ή και για τις λοιπές πράξεις του κατ' αποκοπή γεωργού; Ή μήπως οι λοιπές πράξεις υπόκεινται στο γενικό καθεστώς της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ;

Ποιες οι συνέπειες ως προς την εκμίσθωση κυνηγετικής περιοχής από κατ' αποκοπή γεωργό;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Gorizia με διάταξη της 18ης Δεκεμβρίου 2003, αριθ. 1259/2003 και 1260/2003, στην υπόθεση Azienda Agricola Bogar Roberto & Andrea κατά AGEA

(Υποθέσεις C-44/04 και C-45/04)

(2004/C 85/28)

Με διάταξη της 18ης Δεκεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 4 Φεβρουαρίου 2004, το Tribunale di Gorizia, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Azienda Agricola Bogar Roberto & Andrea και AGEA που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

πρέπει το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 856/84 (¹), της 31ης Μαρτίου 1984, και τα άρθρα 1 έως 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 (²), της 28ης Δεκεμβρίου 1992, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων έχει χαρακτήρα διοικητικών κυρώσεων και, επομένως, η καταβολή της εκ μέρους των παραγωγών οφείλεται μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η υπέρβαση των χορηγηθεισών ποσοτήτων οφείλεται σε πρόθεση ή σε αμέλεια;

(¹) ΕΕ L 90 της 1.4.84, σ. 10.

(²) ΕΕ L 405 της 31.12.92, σ. 1.